

της. Τὴν συνήθειαν ταύτην παρεδέχθη ἀνέκαθεν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς συντελεστικωτάτην, καθὼς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰς ὁμιλίας τῶν θείων πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἑραρχῶν Βασιλείου, Γρηγορίου, Χρυσόστόμου, καὶ πολλῶν ἄλλων πατέρων, οἵτινες τὰς ἐκφωνοῦσαν ἐπ' ἀμβωνος πρός οἰκοδομὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος. Λιὰ τοῦτο, ὅταν αἱ τοιούτου εἴδους διδασκαλίαι γίνωνται ἀπὸ πεπαιδευμένους ἄνδρας, εὐϋπολήπτους, εὐγλωττους, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην σαφήνειαν καὶ ιδεῶν ἄλληλους καίνουν τὴν μεγαλητόραν ἐντύπωσιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀκροατῶν, ἐγείρουν σέβας περισσότερον εἰς τὰ θεῖα, καὶ καρποφοροῦν δχι διάλιγον εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ. Παραδειγμα τούτου εἶναι τὰ σοφὰ ἔθνη τῆς Εὐρωπῆς, καὶ, πρὸ πάντων, τὰ τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας, δπου μέγα μέρος τοῦ λαοῦ χρεωστεῖ τὴν ἡθικὴν μόρφωσίν του εἰς τὰς εὐγλώττες διδασκαλίας σοφῶν ἑροκηρύκων.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.

Πόσον εὐδαιμονες ἥθελαμεν εἶδον, ἐὰν πᾶσα μία τῶν ἐκκλησιῶν μας είχεν ἀμβωνα, στολισμένον μὲ ἀγιον καὶ σοφὸν ἑροκηρύκα! Ποῦ νὰ μανθάνῃ δι λαὸς τὰ ἡθικὰ καὶ θρησκευτικά του καθηκοντα, ἀν δχι εἰς τὸν θεῖον ναόν; καὶ ἀπὸ ποίους νὰ διδάσκεται αὐτὰ, ἀν δχι ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου; Περιστάσεις ἀτυχέσταται ὀλιγότερευσαν παραπολὺ τούς πεπαιδευμένους μεταξὺ τῶν πνευματικῶν μας πατέρων, καὶ διλγότεροι αὐτῶν εἶναι ίκανοὶ νὰ κηρύξτωσι τὰ σωτήρια διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου. Άλλα καθεῖς γνωρίζει ὅτι δι κλῆρος ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ γνώσεις, καὶ τὰς γνώσεις ταύτας νὰ μεταδίδῃ ἀόκνως εἰς τὸν λαόν. ‘Χείλη ἑρέως φυλάξεται γνῶσιν, ἢ νόμον ἐκτηγήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστι,’ λέγει δι προφήτης Μαλαχίας. Καὶ δι Παῦλος δὲ γράφει πρός τὸν Τιμόθεον, ‘Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ’ προσθέτει δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τούτου καρπὸν, λέγων, ‘Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τὸν ἀκούοντάς σου.’ Αξ στοχασθῶμεν δὲ καὶ τὶ παραγγέλλει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπισκόπων, ‘Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἡ ἡ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.’ Πῶς λοιπὸν θέλει τις δύνασθαι, λέγει δι Χρυσόστομος, ὑπομνηματίζων τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια, ‘ἀπαίδευτος ὡν,—ώς νομίζουν πολλοὶ ὅτι δὲν βλάπτει ἀν ἦντι τις,—νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ ἐπιστομίζῃ τοὺς ἀντιλέγοντας; ἢ τις ἡ χρεία νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὰς Γραφάς, ἀλληθεύη τὸ ἀπὸ τινας

λεγόμενον, ὅτι πρέπει νὰ ἐναγκαλιζόμεθα τὴν ἀπαίδευσίαν; Ἀφορούμενοι εἶναι ταῦτα καὶ προφάσεις, καὶ ἀθλια τῆς ἀμελείας καὶ ὀκνηρίας δικαιολογήματα.’

Ο ΜΕΓΑΣ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, δι ἀγαθὸς Ἐρρίκος τέταρτος, ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ, ‘Τότε θέλω εἶσθαι εὐτυχῆς, ὅταν καθεῖς γεωργὸς ἔχῃ τὴν Κυριακὴν μίαν δρυνθα εἰς τὸ δεῖπνόν του.’ Ο λόγος αὐτὸς δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀγαθότητα μόνον τῆς ψυχῆς του, ἀλλὰ χαρακτηρίζει καὶ τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ μάθησιν αὐτοῦ. ‘Η γεωργία εἶναι ἡ πρώτη πηγὴ τοῦ πλούτου· ὅταν οἱ γεωργοὶ δὲν ἦντι τόσον πτωχοί, ὥστε νὰ μὴν ἔχωσι κάθε Κυριακὴν μίαν δρυνθα εἰς το δεῖπνον, ἡ γεωργία κάμνει προόδους γιγαντιαίας.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.

ΕΙΠΕ τις, καὶ τὸ εἶπεν ἀληθέστατα καὶ ὀρατότατα, δτι ἡ χεὶρ τῆς Ἀγάπης ὑφανε τὸ κάλυμμα, τὸ κούπτον ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπίνους ὄφθαλμοὺς τὰ τοῦ μέλλοντος χρόνου.

Το πνεῦμα τῆς ὑπερηφανίας, αὐθαδείας, καὶ πολιήψεως, εἶναι τὸ πνεῦμα δχι τῆς σοφίας, ἀλλὰ τῆς μωρίας. Θανάσιμον πάντοτε εἰς τὴν πρόσοδον τῶν γνώσεων, εἴτε ἀνθρωπίνων εἴτε θείων.

ΑΤΜΟΠΟΙΟΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Τὴν 28ην Μαρτίου ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὸ Λογδίνον διὰ τὸ Νεοβρόχακον τῆς Ἀμερικῆς δι Σείριος, ἀτιμόπλουν σιδηροῦν, 700 τόνων, καὶ 320 ἵππων. Ἀλλο ἀτιμόπλουν, δι Μέγας Αυτικός, 1340 τόνων, καὶ 450 ἵππων, ἐμελλε νὰ πλεύσῃ τὴν 7ην Απριλίου ἀπὸ τὸ Βρίστολον τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ Νεοβρόχακον. Λιὰ τὴν ναυπηγίαν, τὰς μηχανας, τὰ ἐπιπλα, κτλ., τοῦ δευτέρου ἀτιμοπλόου ἐξωδεύθησαν 50,000 Αἰγαίοις Στηρίλιναι.

ΤΟ εἰσόδημα τῆς Βρετανίκης καὶ Ξενίκης Ἱερογραφικῆς Ἐταιρείας ἀνέξη τὸ παρελθόν ἔτος εἰς 108,740 Αἰγαίος Στηρίλινα. Γδ εἰσόδηματα δὲ τριῶν Ἀποστολικῶν Ἐταιρειῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀνέξηταν κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος εἰς Λίτ. Στηρ. 211,625. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὸ εἰσόδημα τῆς κυριωτέρης Ἀποστολικῆς Ἐταιρείας ἐσύμπτωθε τὸ τελευτοῦν ἔτος εἰς 252,076 Διστηλα.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ.—Ζῇ τὴν οήμερον Παφιός τις ιερεὺς, δστις ἐγεννηθή κατὰ τὸ 1718 ἔτος, τὴν 13 Ιανουαρίου, ἐνυμφεύθη κατὰ τὸ 1748, ἐχειροτονήθη ιερεὺς κατὰ τὸ 1755, καὶ παρήτησε μόνος τὴν λειτουργίαν κατὰ τὸ 1826. ἔχει δὲ τρεῖς ιεούς καὶ μίαν θυγατέρα· οἱ νεοί του ἔχουν ηλικίαν 70, 65, καὶ 55 χρόνων· η δὲ θυγάτηρ 68. ‘Ἐχει ἔτι σώας τὰς διανοητικὰς του δυνάμεις, ὡν ἥδη 120 ἔτῶν.—ΕΡΜΗΣ ΣΤΡΟΥ.